



Voor vampiers, feeën
en mensen overal!
En voor mijn
geweldige ouders.



Billoan Junior is een label van uitgeverij Ballon Media.
www.ballonmedia.com

Copyright © 2019 Harriet Muncaster
Isadora Moon Has a Sleepover werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2019. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.

Nederlandstalige uitgave: © 2020 Ballon Media, België
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Katleen Olaerts

Alle rechten voorbehouden

ISBN 978 94 032 1729 1

D/2020/4969/218 – NUR 282

Gedrukt in de EU

ISABELLA MAAN

Isabella gaat logeren



Harriet Muncaster



‘We gaan een wedstrijd houden!’ meldde juf Kers aan de klas op een stralende en bloemrijke lenteochtend. ‘Een bakwedstrijd! Zoals dat televisieprogramma waar jullie allemaal naar kijken, *Cake en koekjes*.’

‘Oo’, zei Oliver. ‘Ik ben dol op die show!’

‘Ik ook!’ riep Lena. ‘Ik kijk elke week.’

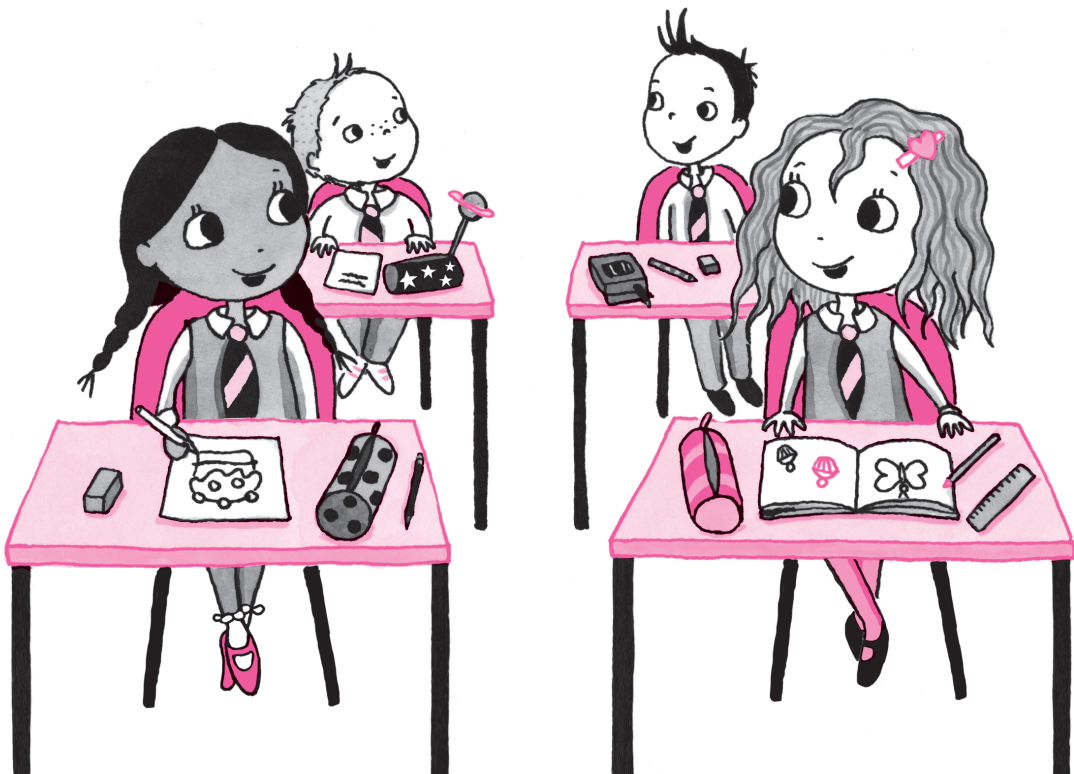
‘De winnaars’, ging juf Kers verder, ‘winnen kaartjes voor de finale van de show. Jullie mogen in het publiek zitten en live toekijken!’

‘Iiiee!’ krijsste Zoë naast me. Iedereen in de klas begon opgewonden te kletsen. Iedereen behalve ik. Ik wist niets van *Cake en koekjes*.



Ik heb zelfs geen tv thuis.

Mijn mama is een fee, weet je. Ze houdt ervan om in de natuur te zijn en snapt niet waarom mensen graag 'voor dozen zitten met bewegende beelden erop'.



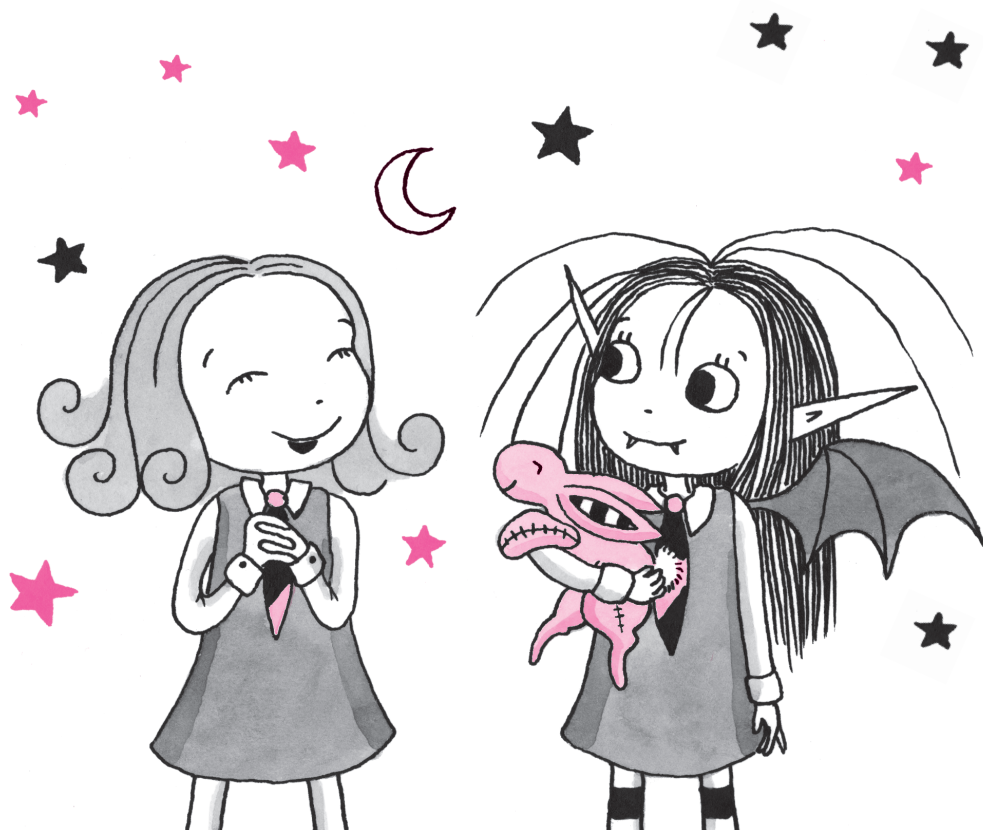
En zelfs al hadden we een tv, dan zou ik alleen naar *Cake en koekjes* kunnen kijken wanneer papa niet thuis was. Voor hem zou het een horrorshow zijn. Hij is een vampier en vindt alle voedsel walgelijk, tenzij het rood is.

‘Kies een partner,’ zei juf Kers, ‘en probeer een zo opvallend mogelijke taart te bakken! De beste wint de kaartjes. Jullie hebben het hele weekend de tijd om jullie taart te maken, en ik zal ze maandagochtend beoordelen.’

‘Iiee’, krijste Zoë weer. ‘Dit is zo spannend! Isabella, jij wordt mijn partner, hè?’

‘Natuurlijk’, zei ik blij. Zoë is mijn beste vriendin, op Roze Konijn na. Hij was vroeger mijn lievelingsknuffel, maar mijn mama heeft hem met haar toverstokje tot leven gewekt.

‘Ik heb een goed idee’, zei Zoë. ‘Waarom kom je zaterdag niet naar mij thuis? Dan bakken we de taart en blijf je bij mij logeren. Het wordt zo leuk. We kunnen in dezelfde kamer slapen en spookverhalen vertellen en stiekem een feestmaal eten om middernacht!’



‘Dat zou ik fijn vinden’, zei ik. ‘Ik ben nog nooit bij iemand gaan logeren.’

‘Dan laat ik mijn mama het na school aan jouw mama vragen’, zei Zoë. ‘O, het wordt ZO leuk. Ik kan niet wachten!’

‘Wij gaan ook een logeerpartijtje houden’, zei Oliver achter ons.



‘Bruno en ik gaan de beste taart ter wereld maken.’

‘Het wordt een dinosaurus’, zei Bruno. ‘Met groene...’

‘Sst!’ zei Oliver. ‘Vertel hun ons plan niet.’

‘Oeps, sorry’, zei Bruno, die rood werd.

‘Het wordt geen dinosaurus.’

‘Het is oké’, zei Zoë. ‘Maak je geen zorgen, we zullen je idee niet stelen. Het onze is veel beter!’

‘O ja?’ vroeg ik, terwijl we onze spullen pakten om naar huis te gaan.

‘Nou ja,’ fluisterde Zoë, ‘nog niet. Maar dat komt wel!’

